

Stockholm turen 2016

Torsdag den 16. juni. (Merete)

Allerede i februar talte vi om at tage en tur til Stockholm, først i forbindelse med vores tranetur til Hornborgasjön, men det blev hurtigt ændret, da der kom et godt tilbud om brug af bonuspoint fra SAS. Jeg havde rimelig mange point, som skulle bruges inden den 31/3 - 16, så det var oplagt at dele ud af disse point til både Bent, Kjesten og Flemming.

De svenske SAS piloter strejkede fra fredag den 10/6, så vi var spændt på, om de ville gå i gang med at flyve igen, inden vi skulle af sted, da vores fly fra København var med svensk personale. Mandag ringede Bent til SAS, og vi fik booket vores fly om til en senere afgang fra København og med danske piloter. Nu kunne vi godt begynde at glæde os til turen til Stockholm.

Kjesten havde bestilt Stockholm-pass til os alle, så vi ikke skulle stå i kø ved de forskellige seværdigheder. Vi havde alle tjekket ind på flyet hjemmefra. Om morgenen opdagede jeg, at en lille edderkop havde surret Bents toilettaske fast til en potted plante på badeværelset, men toilettasken kom da med og uden edderkoppen, som blev sat uden for døren.

Klokken 8.00 blev vi hentet af Kjesten og Flemming, og så gik turen til Tirstrup lufthavn. Strikketøj og snakketøj blev luftet på turen. Vi ankom til lufthavnen ca. kl. 9.30 og allerede 10 minutter senere var vores bagage tjekket ind, og derefter kom vi hurtigt gennem sikkerhedskontrollen. Dog blev Kjesten tjekket lidt ekstra, og Flemmings deodorant røg lige i skraldespanden.

kl. 10.50 var der afgang og efter en halv times flyvetid landede vi i København. Derefter gik vi op i Loungen, og vi var så heldige alle 4 at komme ind på Kjestens masterkort. Vi fik noget dejlig frokost – Bent havde fundet noget "æblejuice", men vi syntes, at det skummede lidt rigeligt, så det var øl. Mens vi sad i Loungen kom den store Airbus 380 fra Emirates og landede – desværre for langt væk fra os, og der var ikke tid til at finde et sted at tage billeder af den. Kort efter var vi klar til at gå om bord på flyet til Arlanda, som afgik kl. 14.30 og efter ca. 1 times flyvning ankom vi til Stockholm i 13 grader og overskyet. Det tog lidt tid, inden vi fik vores bagage, men vi var hurtige til at finde en taxa, og heldigvis kørte de med fast pris på 520 sv. kr. til Stockholm centrum. Det tog ca. 1 time at køre til hotellet i myldrer trafikken, men vores chauffør fortalte, at søndag ville det kun tage 35 minutter. Vi skulle bo på et Best Western Hotel (&) på Apelbergsgatan. Da vi ankom, skulle vi selv tjekke ind på hotellet via en computer, det var en hel farce. Bent havde sit FDM kort, men det gjaldt ikke, sagde de på hotellet – vi havde ellers læst os til, at det blot skulle vises ved ankomst. Til sidst lykkedes det, at alle blev tjekket ind, og vi fik værelse 814 og Kjesten og Flemming værelse 818 lidt længere

henne ad gangen. Vi var hurtige til at smutte op på værelset med bagagen. Det var et meget lille værelse – sengen fyldte fra den ene væg af værelset til den anden, og der var klemt et fint badeværelse ind, men ikke meget plads, og på knagerækken hang der endda strygebræt og strygejern. Efter en times tid mødtes vi og gik ud i byen for at opleve. Lige på den anden side af gaden lå Koncerthallen, og der skulle ske et eller andet, da der kom mange prominente personer i store biler med flot tøj og meget høje hæle. Det viste sig at være Polarpriset 2016, der blev uddelt til 2 kunstnere og de Kungliga Filharmonikerna spillede til. Vi fandt Stockholm Visitors Board på Vasagatan 14, hvor vi skulle hente vores Stockholm pass. Der var en masse vejarbejde, så det var lidt svært for os at finde det, og hvem kunne lige vide, at det lå på 2. sal i et stormagasin.

Da vi kom forbi Systembolaget, blev vi enige om at købe en rødvin til at hygge med om aftenen. Herefter gik vi ned i nærheden af havnen, hvor vi hørte og så et stort krydstogt skib lægge til kaj. Vi kiggede på mange restauranter, men til sidst blev vi enige om at gå ind på Mårten Trotzig. Her bestilte vi 4 x köttbullar med kartoffelmos, det smagte rigtig lækkert. Under middagen faldt vi i snak med nogle fra Quebec i Canada, den fransktalende del.

På vej hjem gik vi et smut ned omkring havnen for at se på skibene, der var gang i rigtig meget arbejdende vejarbejde, så det var lidt besværligt at komme omkring. Næsten hjemme igen, gik vi forbi stedet, hvor Sveriges Statsminister, Oluf Palme blev skudt den 28. februar 1986. Der er en mindesten i fortovet på hjørnet af Sveagatan og Tunnelgatan.

Da vi kom hjem på hotellet ved 21-tiden, gik vi ned i Loungen for at tage et spil kort og et glas rødvin. Bent og jeg vandt hver et spil kort. Dagens skridt: 10.687.

Fredag den 17.juni. (Merete)

Vi stod op på 7.15 og kl. 8.00 var vi klar til morgenmad i restauranten. Der var rigtig mange mennesker til morgenmad, så vi måtte sætte os inde i baren. Der var et godt udvalg af morgenmad, rigtig lækkert.

Efter morgenmaden gik vi ned til stedet, hvor Palme blev skudt – det var bare lige ned om hjørnet på den næste gade. Vi skulle have et billede af mindepladen i fortovet.

Dagens vejr: støvregn.

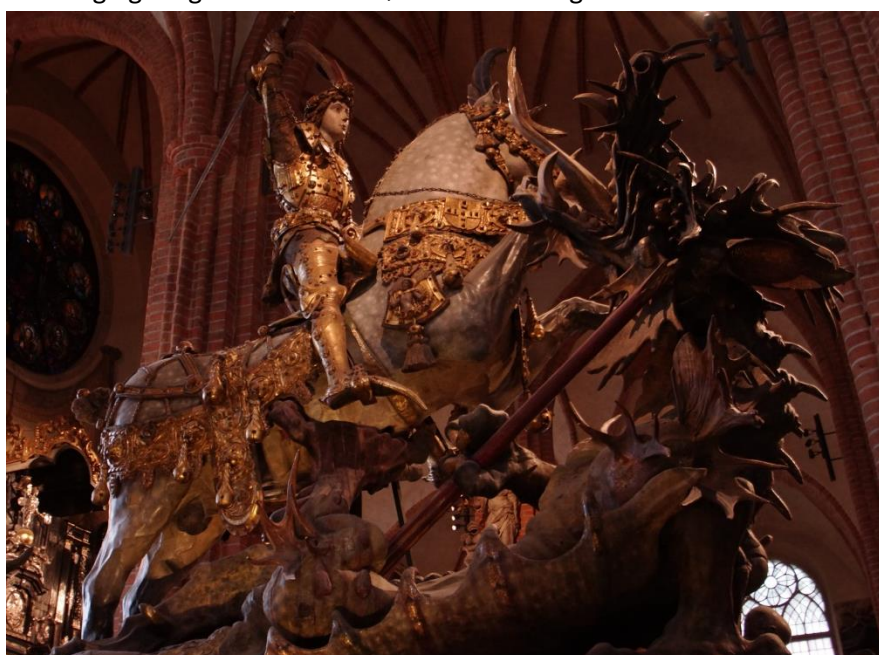
På vej hen til bussen gik vi en tur på Hötorget, som er det eneste marked, der har åbent hver dag. Der var mange blomster, frugt, grøntsager og tøj. Det så ud til, at de fleste sælgere havde den anden etnisk baggrund. Spændende torvehandel.

Vi ville med "hop on bussen", men den startede først turen kl. 10.00, så vi gik ad Drottninggatan ind mod Gamla Stan. Drottninggatan er en hyggelig gågade med mange stenløver ved vejkrydsene. Vi så flere spændende bygninger på vej mod Gamla Stan, blandt andet Rigsdagen og mange smukke huse fra middelalderen.

Vi gik hen for at se Storkyrkan eller Sct. Nicolai Kirken (domkirken), som ligger lige ved siden af slottet. Kirken er italiensk barok udenpå, men middelalder gotisk indvendig. Inde i kirken var der en imponerende træskulptur af Skt. Georg og dragen. Kirken har rødder helt tilbage til 1200-tallet.

Herefter spadserede vi hen på Stortorget, som er et af Sveriges historiske steder, da det var her den danske konge, Christian II i 1520, lod 100 adelige svenskere henrette i det, der kaldes Stockholms blodbad. I Sverige blev Christian II kaldt Christian Tyran. Man kan også se 3 kanonkugler sidde i et af de gamle huse. Nu er der mange restauranter på torvet, og man kan sidde og nyde omgivelserne og folkelivet.

Vi gik op til Kungliga slottet for at se rigsregalierne i Skattkammarens dunkle kælder. Der er mange konge- og dronningekroner samt andre kongelige effekter fra svundne tider. Slottet er opført i 1700-tallet, og det består af 605 værelser og er en af verdens største bygninger, og det er samtidig den kongelige families arbejdsplads. Mange af slottets sale fra svundne tider er åbne for offentligheden, ligesom den meget smukke slotskirke. Kongefamilien har boet på Drottningholm Slot udenfor Stockholm siden 1981.

Ved 11-tiden tog vi med en "hop on" bus, men blot efter et stop fik vi at vide, at nu skulle chaufføren holde pause, og vi kunne tage med den næste bus. Vi kørte på en snæver gade og her cyklede en dreng midt på gaden. Chaufføren dyttede – moderen blev meget vred på chaufføren og cyklede meget langsomt foran bussen, mens hun skældte og smældte – og imens forsvandt drengen til stor frustration for moderen.

Vi kørte forbi Nobel museet, og vi kom også forbi Icebar, hvor alt er minus 5 grader, og glassene er lavet af is. Dobbeltdekker busserne er høje og træerne var ikke blevet klippet, så ind imellem svirpede grenene hen over taget. Godt, at taget var rullet på pga. vejret. Der var også et skilt, der lige blev "hilst" på.

Vi stod af bussen nær Vasa Museet. På plænen foran museet gik der en stor flok bramgæs og spiste græs. De gik først den ene vej, hvorefter de vendte og gik tilbage, meget synkront. Det er nemt at komme ind på museer mm med Stockholm passet, da man springer lange køer over. På Vasa Museet er lyset meget dunkelt og øjnene skal lige vende sig til belysningen. Museet er bygget op omkring Vasa-skibet, og man kan iagttage skibet fra mange etager. Vasa skibet er imponerende på alle måder, stort og rigt udsmykket. Vasa er det eneste bevarede skib i verden fra det 17. århundrede. Den 10. august 1628 satte, Vasa, et stort nybygget krigsskib sejl og gjorde klar til at forlade Stockholms havn, men et vindstød fik efter kun 20 minutters sejlads skibet til at krænge, og det sank hurtigt og tog en stor del af besætningen med i dybet. 400 personer havde brugt 2 år på at bygge og udsmykke skibet efter ordre fra Kong Gustav II Adolf. Der skulle gå 333 år, før Vasa igen så dagens lys. Skibet havde tre master, kunne bære ti sejl, målte 52 meter fra mastetop til køl og 69 meter fra stævne til agterende og vejede

1.200 tons. Da hun var færdigbygget, var hun et af de mægtigste skibe, der nogensinde var bygget, men blandt andet grundet 2 kanondæk var det absolut ikke sødygtigt. Vasa blev hævet 24. april 1961 og skulle nu konserveres. Der er lavet en lille udgave af Vasa i målestoksforholdet 1:10. Det er en meget smuk og spændende udstilling, som det varmt kan anbefales at se. På Vasa museet valgte vi at spise en sen frokost, som bestod af tunsalat på ristet brød.

Herefter tog vi på en havnerundfart, spændende, at se det hele fra søsiden. Der ligger mange store krydstogtskibe i havneområdet. Vi så også et meget mærkeligt fartøj på vandet, det lignede lidt et amfibiefartøj, og vi gik senere på turen, hvor det kørte på landjorden. Efter en times sejlads gik vi hen til Katarinahissen, som ligger i Söder, og for at komme op på gangbroen ved slussetårnet, måtte vi gå op ad rigtig mange trapper - tidligere var der en elevator, Katarinahissen, men den er nu ikke i drift mere. Fra gangbroen var der en imponerende udsigt over både Mälaren og Østersøen. Under gangbroen ligger den meget kendte restaurant Gondolen.

Herefter begyndte vi hjemturen, men da vi kom forbi Ben & Jerry var vi blevet is trængende, så vi hyggede os udenfor butikken på en lille bænk med lækker is i bæger. I den gamle bydel er der rigtig mange smalle gader og gyder med smukke gamle huse.

På hjemvejen fik vi købt postkort. Frimærkerne koster kun 13 sv.kr. Vel hjemme på hotellet igen havde vi en times pause, som blev benyttet til at skrive postkort.

Ved 18-tiden gik vi fra hotellet for at finde et sted at spise, så vi valgte at gå ned ad Sveagatan, og da vi kom til Adolf Frederiks Kyrkan, gik vi ind for at se, hvor Oluf Palme ligger begravet. Der er en stor granitsten med hans underskrift. Desværre er hans gravsted flere gange blevet vandaliseret. Vi gik lidt rundt på kirkegården og kiggede på gravsten. Pludselig blev Flemming næsten angrebet af en måge, som styrtdykkede efter ham, så jeg tænkte, at den garanteret havde en unge, og det viste sig at holde stik, da der løb en lille uldtot rundt mellem gravstenene.

Herefter gik vi hen til restauranten Djengis Khan, hvor tjeneren anbefalede en rigtig lækker buffet til 178 sv. kr. pr. person. Vi smagte på mange spændende delikatesser.

Godt mætte gik vi hjem på hotellet og ned i Loungen, hvor vi nød lidt af vores rødvin, mens vi spillede 3 spil kort, og Bent vandt dem alle. Heldige rad.

Endnu en oplevelsesrig dag var til ende.

Dagens skridt 22.116.

Lørdag den 18. juni (Kjesten)

Klar til morgenmad kl. 8.00. I dag var der ikke så mange mennesker, så det var noget mere behageligt.

Dagens overskrift skulle egentlig hedde REGN. Det regnede, da vi stod op, og der var ikke mange pauser i løbet af dagen. Intensiteten var måske forskellig, men VÅDT var det i hvert fald.

Lidt før ni forlod vi hotellet med kurs mod Stadshuset (rådhuset), hvor vi ville finde båden til Drottningholm slot på Lovön i Mälaren. Vi kom ca. halv time for tidligt til ombord stigning, og vi stod i ly sammen med andre turister ved billetkontoret. Da vi ville gå ombord, fik vi at vide, at vi skulle have registreret vort Stockholm pas i billetkontoret. Flemming og jeg gik tilbage for at klare den detalje, som vi egentlig havde haft god tid til at klare, havde vi vidst det. Bent og Merete fik lov til at gå ombord. Der var mange andre end os, der havde besluttet sig for at gemme sig for regnvejret, så det var ikke helt nemt at kæmpe os ind til de pladser, Bent og Merete havde holdt til os. Selv om vi sad med et kort over, hvad vi ville kunne se på sejlturen, var det ikke det store vi fik ud af det med det vejr. Nå, vi sad jo helt godt tørt inde i skibet.

Ca. kvart i ti gik vi i land på øen og gik i rask trav til Drottningholm Slot, den svenske kongefamilies hjem siden 1981. Opført i 1660 med det franske kongeslot Versailles som forbillede er slottet i dag på UNESCOs verdensarvsliste som et af de mest velbevarede eksempler på kongelig arkitektur fra 1600- og 1700-tallet.

Kongefamilien bor i den sydlige del af slottet, men store dele af den resterende bygning er åben for offentligheden. Man kan gå rundt på egen hånd. Ved specielle arrangementer er der lukket for besøgende. Der er for øvrigt en meget smuk have, men denne dag indbød ikke til havevandring. Vi tog billeder af den indefra.

Det passede lige med, at vi kunne nå skibet tilbage til Stadshuset kl. 11.00. Et af de sjove motiver blandt vore billeder, er udsigten til de mange paraplyer i forskellige farver på vej ind på skibet. Tilbageturen foregik med dampskibet Drottningholm bygget i 1909. Flemming og Bent var meget interesserede i at kigge i motorrummet, og der blev taget en del fotos der. Dette skib er et af de to Mälar-skibe, der har undgået motoriseringen.

Det regnede stadig, da vi kom tilbage til området ved Stadshuset, men vi besluttede os til at gå hen til den smukke bygning, vel vidende at vi ikke kunne komme ind. Det er her, i den Blå Sal, at den årlige store Nobelmiddag afholdes. Fra Stadshustårnet skulle man efter 365 trin have en enestående udsigt over byen, men vi følte os ikke fristede. De tre forgyldte kroner på toppen af tårnets spir skulle være det mest kendte billede fra Stockholm. Selve bygningen er i nationalromantisk stil med tydelig

inspiration fra italienske renæssancepaladser – meget passende, da et af Stockholms kælenavne er *Nordens Venedig*. Der var en vældig aktivitet i Stadshusets gård og pladsen ned mod Mälaren. Det var, som om der hele tiden blev produceret nye brudepar. Der var lidt ophold i regnvejret, og det var heldigt, for der var brudepar til fotografering alle steder. Nogle i traditionelle hvide brudekjoler, nogle i lidt mindre prangende påklædning. Der var også et nygift par af indisk/pakistansk oprindelse, hvor vi ikke kunne blive enige, om det var to piger eller et af hvert køn. Men smukke var de begge. Når

vi på vore rejser møder brudepar, skal Flemming altid hen og fotografere. Lad os sige det med det samme, han nåede ikke hele vejen rundt. På et af billederne sneg Bent sig ind bag brudeparret. Gad vidst, om han også kom med på familiens egne billeder. Man kan forestille sig, de bagefter ville undre sig over, hvem den mand var? Var han mon den rige onkel fra Amerika?

Spisestedet til frokost fandt vi i Gamle Stan, Café Lazy House, på Store Nygatan. Det er en meget hyggelig café, som godt kan anbefales, på trods af den lidt langsomme betjening. Merete bestilte en pie med salat, og den blev serveret med det samme. Efter nogen tid kom Nachos de lux til Bent. Vi undrede os lidt, da Flemming også havde bestilt en portion Nachos. Dvs. vi havde faktisk kun betalt for én portion. Min portion Canneloni med ricotta og spinat kom næsten samtidig med Flemmings nachos.

Vi kom i snak med et par, som Flemming først antog for at være norske, men da kvinden ikke reagerede på hans snak, fandt han da også ud af, at de var franske. Det gav et godt grin til alle. Da vi ville gå ud i regnen igen, stod ejeren i døren, og han ville gerne snakke. Bent nævnte, vi havde set mindestenen for Oluf Palme og også hans gravsted, hvilket resulterede i en længere udredning om de forskellige konspirationsteorier efter drabet på Oluf Palme i 1986.

Vi gik mod Slussen, hvor vi efterhånden havde været nogle gange, og videre forbi Birka Cruises store terminalbygning til Fotografiska Museum, og det var endnu én af gangene vi havde glæde af vort Stockholm Pas. Køen for at komme ind på museet var ret lang, og med vort pas undgik vi at stå i kø i rigtig lang tid i det våde vejr. Grunden til den lange kø var måske, at netop den dag åbnede en særudstilling "Bryan Adams – Exposed". Bryan Adams har udover at være musiker og komponist udmærket sig som portrætfotograf. Der var mange flotte fotos af kendte. En afdeling berørte os nok ret meget, han har taget billeder af britiske veteraner med de livslange handicaps, de har fået efter at have været i krig. Smukt fotograferet, og hvor må det kræve mod af de unge mænd til at lade sig fotografere. En anden tankevækkende udstilling hed "Inherit the Dust", hvor fotografen Nick Brandt med flotte panoramabilleder havde lagt dyreportrætter ind på steder, hvor dyrene tidligere havde levet, og dermed gav et skræmmende indblik i de negative menneskeskabte miljøpåvirkninger.

På vejen hjemad kom vi igen forbi Birka Cruises terminalbygning, hvor der var trafikkaos. Den store luksusliner havde "spyttet" bunker af gæster ud, og var i gang med at modtage nye. Så busser, biler og taxaer holdt hulter til bulter.

Da det jo stadigvæk regnede, enedes vi om at tage en "hop af-hop-på-bus" ved Slussen, så i tørvejr ved busstoppestedet ventede vi glad på en sådan bus. Nu er det bare sådan, at der i Stockholm er to forskellige selskaber, der udbyder den slags busservice, og det er kun den ene slags, vi kunne bruge vort pas til. Det havde vi ikke været opmærksomme på tidligere, men det fik vi da helt klart at mærke her, hvor der kom tre af den "forkerte" slags inden den rigtige. Da havde vi også stået i tørvejr for styrtregni i ca. halv time. Da vi så endelig var kommet ombord på den rigtige bus, kørte den kun to stoppesteder. Ud for operaen fik vi at vide, at chaufføren i henhold til arbejdsmiljøreglerne skulle holde pause, så derfor måtte vi stå ud og tage den næste om ca. 20 minutter. Og det ville vi så ikke vente på, da vi sagtens kunne gå hjem på den tid!! Vi var nok lidt trætte af det, da vores ben efter de første dage i Stockholm var blevet brugt lidt rigeligt, men det hed bare det ene ben foran det andet, og hjem kom vi da, ca. kvart i seks.

Kl. halv syv var vi klar til igen at bevæge os ud, nu for at finde lidt mad. Da det stadig regnede, ville vi om at forsøge os med den indiske restaurant, Mandira, der lå mindre end et minut fra hotellet. Vi bestilte tre x byriani med kylling og 1 x vegetar-byriani. Der var alt for meget mad i det, så vi kunne godt have klaret os med 3 portioner. Det var lidt stærkt for nogen af os, men det var velsmagende.

Herefter var det på tide at se billederne fra vore første dage, der var noget at indhente. Vi nåede dog også et par kortspil, hvor Bent vandt begge gange!!!!

Bents skridttæller fra dagen meldte om lidt mere end 16.000 skridt.

Søndag den 19. juni (Kjesten)

Vi var igen klar til morgenmad kl. 8.00. Inden vi gik ned, fik vi klaret indcheckning til dagens hjemrejsefly. Bent og Merete havde hver fået mail fra SAS, og de var begge checket ind, men Flemming havde ikke fået mail. Det lykkedes med lidt hjælp fra Bent at få os begge checket ind, så vi nu kunne gå glade til morgenmad. --- Men hvad søren! Nu havde vi lige fundet ud af, hvor alting var placeret af det righoldige morgenbord, og så havde de pludselige byttet helt rundt. Nå, vi fik da, hvad vi havde brug for. Efter morgenmad fik vi pakket færdig, og vi satte vore kufferter i bagage-opbevarings-rummet. Det gik strygende med at checke ud af begge værelser ved selvbetjenings-skranken, så nu kunne vi igen gå ud i Stockholms gader. Selv om der var kommet en lille byge under morgenmaden, så det ud til tørvejr resten af dagen. Det holdt næsten, det skiftede dog meget mellem lunt og køligt/blæsende med et par småbyger. Vi gik til Åhlens varehus, hvor T-centralen for metroen ligger. Det var nemt at finde ud af, hvilken form for billet, vi skulle købe. Det var bare noget bøvlet, at man skulle igennem processen fire gange i stedet for at kunne købe fire billetter på én gang. Vi kørte med den grønne linie mod Hagsätra og stod af ved Globen for at besøge "Globen". Den kuglerunde bygning, som åbnede i februar 2010, måler 110 meter i diameter, og er 85 meter høj, bygget i stål, beton og glas. Globen er Sveriges nationalarena. Der afholdes et stort antal idræts- og musikarrangementer der. Globen er også hjemmebane for to ishockeyhold. Vi var der dog ikke for at overvære show eller sport, men for at besøge SkyView. Med en glasgondol med plads til 14 personer fastsat udenpå Globen kører man op til toppen, så man fra 130 m over havet får en fantastisk udsigt over hele Stockholm. Det var en imponerende konstruktion. Ved vores tid til glasgondolen mødte vi turister, som viste sig at være canadiske kinesere fra Vancouver. Fik en hyggelig snak, og der blev taget billeder for hinanden.

Hvis vi var kommet ca. 10 minutter før, ville vi have kunnet spare 400 kr. Vore Stockholm pas, gyldige i 2 døgn, var blevet aktiveret kl. 09.43 fredag morgen. Ved vores ankomst til billetlugen kunne vi blot konstatere, at vi var sent på den. Billet-damen var dog så rar at give os alle rabat i form af udstedelse af

pensionsbilletter, hvor vi ellers kunne være kommet gratis ind. Men så sparede vi at købe nye metrobilletter retur, da vi nåede at komme tilbage til stationen ca. 10 min., før vore billetter løb ud.

I "Turen går til" står der bl.a., at SkyView er Stockholms svar på London Eye, og at man skal bestille tid, hvis man ønsker en visse undervejs.

Globen indgår i verdens største model over vort solsystem, *Sweden Solar System*. Hvis Globen modsvarer Solen, er Jorden en klode på en diameter på 65 cm i en afstand af ca. 7,6 km. Kloder i en diameter, der modsvarer planeterne i vores solsystem er placeret på forskellige offentlige steder i den rigtige afstand fra Globen. F.eks. befinder Jupiter sig i Arlanda Lufthavn. Kloden tættest på solen, Merkur, (diameter 25 m) skulle være i Stadsmuseet, men der er ombygning indtil 2018.

Vi stod af på stationen i Gamle Stan og gik op mod kongeslottet, hvor der midt på dagen er vagtskifte. Vi var dog i god tid, så vi enedes om at gå over til Riddarholmens Kyrkan. Her kom vi til gengæld gratis ind med vore Stockholm pas!! Kirken fra sidst i 1200-tallet med det filigranlignende støbejernstårn er kongelig begravelseskirke og bruges som mindekirke over Serafim-ordenens afdøde medlemmer. Denne orden er Sveriges fornemmeste og uddeles nu efterhånden kun til udenlandske statsoverhoveder og kongefamilien. Gulvet havde ikke anden belægning end gravsten, og væggene var dækket med mindepladerne. Der var også mindeplader for de svenske kongelige, som ikke ligger begravet i kirken, bl.a. Dronning Ingrid.

Omtrent en halv time før vagtskiftet skulle finde sted kl. 13.15, var vi på pladsen ved kongeslottet. Der var allerede ret mange mennesker. Merete og jeg fandt en plads i solen på en stenbænk ved pladsen. Her kom vi i snak med folk fra Bjerringbro, som var med Riis Rejser på vej til Nordkap i bus.

Efter vagtskiftet, som blev fotograferet ivrigt af både os og alle de andre turister, fandt vi en pizza-restaurant på Drottninggatan, Stockholms populære gågade, hvor der flere steder står nogle meget glade betonløver, som er placeret der som trafikhindring.

Nu kunne vi ikke få mere ud af den Stockholmertur, selv om vi havde små to timer, inden vi ville blive afhentet af taxa på hotellet. Det var som om vore poter ikke trængte til at gå så meget mere den dag, så vi vendte næsen mod hotellet, hvor vi fandt vores bagage. Da vi ville bruge den om morgenen udleverede nøgle til rummet til bagage, virkede den ikke. Da Merete spurgte i receptionen, fik vi at vide, at vi skulle have afleveret den om morgenen!! Vi fik en ny nøgle, og det var noget af et syn, der mødte os. Vores bagage var noget af det første, der var blevet sat ind i rummet, og der stod temmelig meget foran, som så skulle flyttes. Herefter kunne vi tage en slapper i opholdsrummet i tilslutning til baren. Taxaen kom præcis kl. 17.00 og en time senere havde vi kørt 35 min i taxa, udskrevet boarding-kort og bagage labels samt kommet igennem sikkerhedskontrollen. Ganske effektivt. Nu havde vi ca. 1 ½ time inden afgang. Flere gange fik vi sms om forsinkelser af varierende længde. Det endte dog med ca. 5 min forsinkelse, så vi kom planmæssigt til København. Vi kunne nu sagtens nå vort fly til Tirstrup kl. 22.50. Men også her var der forsinkelser, først fordi flyet var kommet for sent ud af Geneve, og derefter da der var personale-problemer hos det firma, der skulle tanke flyene. Vi kom derfor først afsted ca. tyve i tolv og landede lidt over midnat. Vi var i Viborg lidt før to, og det tog ikke lang tid at komme ned til tandbørsten i kufferten og så under dynerne.

Trods det noget trælse vejr meget af tiden havde det været en oplevelsesrig tur til Stockholm, og det er ikke utænkeligt, at vi vil forsøge os med et nyt besøg og måske være heldige at få billeder med sol og blå himmel.

Dagens skridt: 13.441.

Kærlig hilsen

Kjesten, Flemming, Merete & Bent.